

жять вѣчь за опасны, като посрѣщать така учтиво.

Петръ нѣмаше время, кога още да ся разговаря съ брата си, зашто-то трѣбоваше да приготвятъ лѣгловище. Трѣбоваше да намѣрятъ сухъ травъ и трескы, да свѣкнѣтъ страхнь, да завѣдятъ огонь, па послѣ да търсятъ да го наложить съ дебелы дърва и нѣкой пень, кой-то да може да тлѣе до зорж. Това послѣдне-то бѣ твърдѣ нужно, зашто-то есенно-то врѣмя по тѣя мѣста, ако и да е мягко, нѣ пакъ по нѣкой пѣть бывать ноци, доста студены. Братія-та ся постаражъ за огньа и распалижъ го. Пламкъ-тѣ лижяше въ высинѣ. Топлина ся раздаде наоколо. Пѣтници-ти насѣдахъ, поукрѣпихъ ся изъ торбы-ты, помолихъ ся тыхо Богу, турижъ си торбы-ты подѣ главъ, лѣгнѣхъ около огньа и поспахъ си сладко.

Въ зорж гы разбуди трѣбный гласъ, кой-то ся раздаваше по горж-тѣ. Въ старо врѣмя было обычай да ся буди войска-та, та всякъ заранъ въ кулж-тѣ ся отзываетъ трѣба-та заради стражѣ-тѣ и ехтяше по Балкана. Братія-та скочихъ на легкы-ты си крака и отрихъ очи. Долина-та ся не видяше. Покрываше ъхъ утрѣннѣ-та мъгла. Нѣ пакъ жула-та ся свѣтляше съ своя зидъ, задѣ кой-то ся льщяехъ жупове отъ копѣя и острила отъ халабарды на стражяры-ты, кой-то слизаха на долу. Положеніе-то на това утвърдено гнѣздо бѣше наистинѣ непристѣпно. Затваряше пѣтя и высяше надѣ долиж-тѣ, владѣѣщицѣ надѣ нежъ въ сѣще-то врѣмя и като будно око и като желѣзна рѣка.

Такывы градища голѣмы и малкы е имало у всички-ты страны, кой-то сѣ были подѣ скиптра на Грыцко-то царство. Царіе-ти сѣ гы градили още отъ най-стары врѣмена; нѣ систематически начинѣхъ да гы зидать отъ врѣмя-то на Пустиніана I, кой-то пѣрвъ показа да ся удържатъ съ тѣхнѣ